

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 18. veebruar 2020
(OR. en)

6145/20

ECOFIN 90
UEM 28
SOC 58
EMPL 46

MENETLUSE TULEMUS

Saatja: Nõukogu peasekretariaat

Kuupäev: 18. veebruar 2020

Saaja: Delegatsioonid

Eelmise dok nr: 5821/20

Teema: Häiremehhanismi aruanne 2020

– Nõukogu (ECOFIN) 18. veebruari 2020. aasta järelused

Delegatsioonidele edastatakse 18. veebruaril 2020 toimunud nõukogu 3749. istungil vastu võetud nõukogu järelused, mis käsitlevad häiremehhanismi aruannet 2020.

HÄIREMEHHANISMI ARUANNE 2020

– Nõukogu (ECOFIN) järeldused –

Nõukogu (ECOFIN):

1. VÄLJENDAB HEAMEELT komisjoni üheksanda häiremehhanismi aruande üle, mis on alguspunktiks makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse rakendamise iga-aastasele tsüklile majanduspoliitika koordineerimise 2020. aasta Euroopa poolaasta kontekstis;
2. NÕUSTUB ÜLDJOONTES komisjoni horisontaalse analüüsiga ELi ja euroala makromajandusliku tasakaalustamatuse kohandamise kohta; PEAB TERVITATAVAKS, et praeguse tasakaalustamatuse järkjärguline korrigeerimine on soodsates majandustingimustes jätkunud; MÄRGIB, et suure erasektori ja valitsemissektori võla vähendamine on enamikus liikmesriikides SKP nominaalkasvu tõttu jätkunud, kuid et valitsemissektori võla suhet ei ole üldiselt piisavalt vähendatud nendes liikmesriikides, kus see on kõige suurem. Netosääst erasektoris on vähenenud eelkõige kodumajapidamiste sektoris; MÄRGIB seetõttu, et ikka veel suure võlataseme tasakaalustamatusega seotud haavatavus püsib ning et tõenäoliselt tagasihoidlikum majanduskasv, madalad intressimäärad ja jätkuv ebakindlus võivad kaasa tuua olemasoleva tasakaalustamatuse aeglasema kohandamise või uute riskide realiseerumise. Lisaks varieerub era- ja avaliku sektori säästude kaudu šokkide pehmendamise võimalus ELis märkimisväärselt ning seda pärsib kõrge võla suhe paljudes liikmesriikides; MÄRGIB, et suured jooksevkonto puudujäägid on üldiselt kõrvaldatud, samas kui suurimad jooksevkonto ülejäägid on vähenenud tagasihoidlikult. Euroala summaarne ülejääk püsib kõrgel tasemel;

3. MÄRGIB, et pangandussektori vastupanuvõime on paranenud, samas kui mõnes liikmesriigis on pankade kapitaliseerituse ja kasumlikkuse määrad endiselt suhteliselt madalad ning viivislaenude maht on jätkuvalt suur. Tööturgude olukord paranes jätkuvalt ja töötus vähenes. Samal ajal toob tööturu pingestumine kaasa kiirema palgakasvu, mille tõttu tööjõu ühikukulu mõnes liikmesriigis kiiresti kasvab, kuna tootlikkuse kasv jääb palgakasvust tagasihoidlikumaks. Tööjõu ühikukulu kasv on olnud netovõlausaldajariikides kiirem kui netovõlnikest riikides, kuid see erinevus väheneb ja seetõttu toetavad kulupõhise konkurentsivõime suundumused sümmeetrilisemat tasakaalustamist vähem. Eluasemehinnad jätkasid kiiret tõusu paljudes liikmesriikides ja eluaseme taskukohasus on üha suuremaks probleemiks, samal ajal kui mõnes liikmesriigis, kus on enim märke ülehindamisest ja kodumajapidamiste suurest võlakoormusest, eluasemehindade kasv aeglustus;
4. NÕUSTUB, et stabiilsuse tagamiseks tuleb riigisisese ja välise tasakaalustamatuse võimalike allikatega tegeleda struktuurireformide kaudu; RÕHUTAB, et tootlikkuse aeglane kasv on praeguses keerulises majandusolukorras endiselt eriti murettekitav, ning KUTSUB ÜLES viima läbi struktuurireforme ja tegema investeeringuid tootlikkuse ja kasvupotentsiaali suurendamiseks ning võtma poliitikameetmeid olemasoleva tasakaalustamatuse korrigeerimiseks; NÕUSTUB komisjoni hinnanguga, et need liikmesriigid, kellel on piiratud võimalused võlatasemest tuleneva haavatavusega seotud negatiivsete šokkidega toimetulekuks, peaksid tõhustama jõupingutusi majanduskasvu potentsiaali suurendamiseks, vältides samal ajal protsüklilise lõdvenemise riski. Suure jooksevkonto ülejäägiga liikmesriigid peaksid veelgi parandama tingimusi palgakasvu edendamiseks, austades samal ajal sotsiaalpartnerite rolli, ning rakendama esmajärjekorras selliseid meetmeid, mis soodustavad avaliku ja erasektori investeeringuid ning toetavad sisenõudlust ja kasvupotentsiaali, hõlbustades seeläbi ka tasakaalustamist; TUNNISTAB, et jooksevkonto sümmeetriline tasakaalustamine võib olla kasulik kõigile liikmesriikidele, toetades üldiselt finantsvõimenduse vähendamist euroalal tervikuna;

5. VÕTAB TEADMISEKS sõeluuringu, mis põhineb komisjoni poolt häiremehhanismi aruandes esitatud tulemustabeli majandusanalüüsil ning mille käigus tehti kindlaks 13 liikmesriiki, kelle puhul tuvastati eelmisel aastal tasakaalustamatus ja kelle puhul on vaja põhjalikku analüüsi, et hinnata, kas tasakaalustamatus on vähenemas, püsib või süveneb, võttes arvesse tasakaalustamatuse ületamiseks võetavate asjakohaste meetmete, sealhulgas Euroopa poolaasta raames soovitatud meetmete rakendamist;
6. MÄRGIB, et haavatavust esineb ja see nõuab järelevalvet ka mitmes liikmesriigis, kelle kohta praeguses etapis põhjalikku analüüsi ei koostata. Tähelepanelikult on vaja jälgida arenguid seoses makromajanduslike riskide võimalike uute allikate tekkimisega;
7. RÕHUTAB vajadust keskenduda nendes põhjalikes analüüsides liikmesriikide peamistele väljakutsetele ja riskidele ning teavitada kindlakstehtud probleemide tõsidusest, riskide muutumisest, võetud poliitikameetmetest ja mis tahes puudujääkidest poliitikas, et tuua esile selged prioriteedid ja tagada kiire tegutsemine; TULETAB MEELDE, et makromajandusliku tasakaalustamatuse hindamisel tuleks arvesse võtta selle võimalikku negatiivset majanduslikku ja finantsilist ülekanduvat mõju euroala ja ELi jaoks;
8. VÄLJENDAB HEAMEELT, et käesolevas aruandes kasutatakse tasakaalustamatuse tuvastamiseks täiustatud ja hiljuti välja töötatud vahendeid; RÕHUTAB vajadust jätkata tehnilist tööd, et aidata varakult tuvastada makromajanduslike finantsriskide allikad ja jälgida nende arengut; KUTSUB ÜLES arendama edasi ja täiustama analüütilisi vahendeid ja raamistikke, et hinnata tasakaalustamatuse ja sellega seotud ülekanduva mõju tekkimise ja kõrvaldamise arenguid ja ajendeid;
9. LEIAB, et spetsiifiline järelevalve kõigis liikmesriikides, kus tasakaalustamatus on tuvastatud, aitab edendada makromajanduslikku tasakaalustamatust käsitlevate meetmete tulemuslikku rakendamist poliitilise dialoogi ja vastastikuste hindamiste kaudu; PEAB TERVITATAVAKS komisjoni konkreetseid järelevalvearuandeid standardtabelitega, milles tehakse kokkuvõtte reformide rakendamise hindamisest, ning NÕUSTUB üldiselt komisjoni hinnanguga, mis puudutab tasakaalustamatusega liikmesriikides võetud meetmeid ja toimunud reageerimist, et käsitleda olemasolevaid puudujääke poliitikas; TOONITAB, et reformitegevus on liikmesriigiti endiselt ebaühtlane ja et mõnel juhul võib täheldada reformidest loobumist; PALUB komisjonil võtta järjepidevaid ja tõhusaid järelmeetmeid ning

liikmesriikidel käsitleda poliitikalünki ambitsioonikal ja konkreetset viisil, et ennetada ja korrigeerida kahjulikku tasakaalustamatust;

10. KORDAB, et tuleks kasutada ära makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse kogu potentsiaal, sealhulgas kohaldades ülemäärase tasakaalustamatuse menetlust, kui komisjon ja nõukogu peavad seda asjakohaseks; MÄRGIB, et alati kui komisjon järeldeb, et liikmesriigis esineb ülemäärane tasakaalustamatus, kuid ei tee nõukogule ettepanekut alustada ülemäärase tasakaalustamatuse menetlust, peaks ta seda selgelt ja avalikult põhjendama;
11. VÕTAB TEADMISEKS komisjoni läbivaatamise ja aruande makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse kohaldamise kohta kooskõlas määrusega 1176/2011 ning analüüsib seda sobival ajal.
